

HAKKIMDAKİ TACİZ VE ISRARLI TAKİP İDDİALARI DOĞRU DEĞİL VE KABUL ETMİYORUM!

Öncelikle bazı noktaları kısaca netleştirmek istiyorum. Ardından daha fazla detayın yer aldığı açıklamamı sunacağım.

1. Pınar Dinç'in hakkımdaki iddiaları ortaya atış biçimi kamuoyunda "cinsel taciz" olduğu yönünde yorumlara neden olmuştur. Belge olarak gösterdiği idari soruşturmada cinsel taciz iddiasında ya da şikayetinde bulunmamıştır.

2. Pınar Dinç üniversite ortamında taciz başlığı altında tartışmaya açtığı iddialarda kendisi ile İsveç'e yerleşmeden başlayan bir ilişkimiz olduğu bilgisini gizlemektedir. Sanki üniversite ortamında tanışmışız ve ilişkiyi profesyonel sınırların dışına taşımaya zorlamışım gibi bir algı oluşturmuştur. Pınar Dinç üniversitede çalışmaya başladığında bizim devam etmekte olan bir birlikteliğimiz vardır; yine birlikteliğimiz sırasında benim önerdiğim bir proje ile Marie Curie bursuna başvurmuştur. Yani Dinç'le olan ilişkimiz özelden/arkadaşlıktan meslektaşlığa dönen bir ilişkidir; tersi söz konusu değildir.

3. Aramızdaki ilişki sona erdikten sonra kendisinin talebi ile başlatılan idari soruşturma sonucunda hakkımda verilen tek karar "ısrarlı takip" sonucu uyarılmadır; üniversite ile ilişğim kesilmemiş, "tacizci akademisyen olduğum" kanaatine varılmamış, görevime devam etmem beklenmiştir. Bu uyarılma konusuna itirazımı aşağıda daha detaylı açıklayacağım.

4. Bu karardan memnun olmayan Pınar Dinç hakkımda çeşitli

kurumlara yazılar yazarak, oğlumun vefatı ile ilgili röportajları engellemeye çalışarak beni kişisel olarak cezalandırmaya kalkmış, bu nedenle İsveç'teki avukatım tarafından iki kez uyarılmıştır. Bu iki resmi yazı ve üniversiteye yaptığım şikayet dışında Pınar Dinç ile 6 Mart 2018 tarihinden itibaren email, telefon veya başka bir yolla hiçbir iletişimim olmamıştır.

5. İsveç gibi kadın haklarının incelikle korunduğu bir ülkede 2.5 yıl devamlı taciz edildiğini düşünen Pınar Dinç'in hukuki yollara başvurmak yerine ne olduğunu tam olarak açıklamadığı bir taciz iddiası ile trol hesaplardan ismimi ifşa ederek (kendi açıklasa idi bu bana kendisini dava etme hakkı verecekti) beni linç edilmem için sosyal medyada hedef göstermesi kabul edilebilir değildir.

6. Gerekli hukuki işlemler başlatılmıştır.

Yaşananların detayları için aşağıdaki açıklamayı okuyabilirsiniz.

**

Kendisini 2.5 sene boyunca taciz ettiğimi iddia eden Pınar Dinç ile Nisan 2017'de yazışmaya başladık. Dinç, Mayıs ve Haziran aylarında benimle buluşmak için iki kez Lund'a geldi. Bu ziyaretlerde birlikte olduk. Bu dönemde benimle birlikte İsveç'te bir hayat kurmak istediğini yazıyordu (yazışmalar mevcut). Ağustos 2017'de kızıyla birlikte İsveç'e yerleştiler. İlişkımız Kasım 2017 ortasına kadar sürdü. Bu süre zarfında Pınar Dinç, kızı, Luca ve ben aile gibi birlikte yaşıyorduk. İlişkımız iş çevresinde biliniyordu. Ancak Dinç İsveç'e benimle olmak, benimle birlikte çalışmak istediği düşünülmesin diye ilişkimizi Türkiye'deki arkadaşlarından saklamayı tercih etti. Saygı duydum. İlişkımız süresince Pınar Dinç ile aramızda ast-üst ilişkisi yoktu. Aynı yerde çalışan iki

meslektaşık.

Kasım 2017’de Dinç ilişkimizi arkadaşlığa çevirme kararı aldı. Ayrılık sürecinin zorluklarına rağmen aynı ortamda çalışmaya, birlikte proje üretmeye devam ettik. Aralık sonundaki bir partide alkolün de etkisiyle Dinç’le ilgilendiği düşündüğüm bir erkek meslektaşına aramızda Kasım ayına kadar devam eden bir ilişki olduğunu söyleyen bir mesaj attım. Ertesi gün hem kendisinden, hem mesajı yolladığım kişiden, hem de partideki diğer meslektaşlardan yazılı ve sözlü olarak özür diledim. Konu kapandı.

4 Mart 2018’de sosyal medya hesaplarım hacklendi. Hacker, timeline’ıma kendisini Pınar Dinç’i hacklemek için tuttuğumu iddia eden bir mesaj koydu. Olayı aynı gece ve ertesi gün polise bildirdim; polise hackerle olan yazışmalarımı ve banka dekontlarımı da verdim. Üniversite güvenliğini bilgilendirdim. Daha önce Luca’nın adına sahte bir Instagram hesabı açılmış, para toplanmaya çalışılmıştı. Ayrıca 3 Temmuz 2017 günü yaptığımız bir yazışmada Pınar Dinç Facebook hesabının daha önce de hacklendiğini söylemişti. Polis bu bilgiler üzerine dosyayı kapattı.

Tüm bu önlemlere rağmen Pınar Dinç, muhtemelen ilişkimizin ortaya çıkması korkusuyla, hackerın benim tarafımdan tutulduğunu iddia etmeye devam etti. 6 Mart 2018 tarihinde kendisine attığım bir email ile artık iletişimde kalamayacağımızı belirttim. Yani arkadaşlık ilişkisini ben bitirdim. O günden sonra Pınar Dinç ile hiçbir şekilde temas kurmadım.

Bu email üzerine 7 Mart tarihinde ortak bir arkadaşımızdan Pınar Dinç’in birlikte kazandığımız Marie Curie projesinden çekilmemi talep ettiğini, kabul etmezsem benim hakkımda taciz şikayetinde

bulunacağını söyleyen bir mesaj aldım. Luca'nın tedavisi nedeniyle Barselona'ya gitmek üzere olduğum için kendi fikrim olan (yazışmalar mevcut) projeden çekildim. 22 Mart 2018 tarihinde Pınar Dinç fakülteye taciz şikayetinde bulundu. Fakülteye kanıt olarak sadece ayrılık sürecinde yaşanan Kasım-Aralık 2017 tarihli konuşmalar sunulmuştu. Bu konuşmalarda hiçbir tehdit unsuru yoktu.

Fakülte aramızda ilişki olduğu için şikayeti hangi kategoriye koyacağına karar veremedi (yazışmalar mevcut). 6 ay süren ve birçok kural ihlali içeren bir soruşturma sonucunda bana "ısrarlı takip" (stalking) suçlaması ile yazılı ikaz verildi. Soruşturma idari olduğu için temyiz hakkı yoktu. Daha sonra 3 haftalık bir itiraz sürem olduğunu öğrendim. Bunun bana bildirilmemesi başka bir kural hatası idi. Ekim 2018'de üniversiteye avukatlarım aracılığıyla süreçteki sorunlara işaret eden ve kararı resmen reddeden bir mektup yollandı.

Soruşturma sürerken iki önemli gelişme oldu. Pınar Dinç'in eski öğrencilerime ulaşarak kendilerinden bana karşı tanıklık etmelerini istediğini öğrendim. Öğrencilere tanıklık etmeyi kabul etmeleri halinde İsveç'e gidiş-geliş masraflarının çalıştığımız merkez tarafından ödeneceğini iletilmişti. Ayrıca Dinç söz konusu kişilere vicdani bir ikilem yaşamamalarını, "Luca'nın fazla zamanı kalmadığını" söylemişti.

Bu bilgiyi kimseyle paylaşmamıştık; üçüncü kişilerin duymuş olması mümkün değildi. İspanya'ya gittiğimde Erika'nın benden habersiz Pınar Dinç'e bir mesaj attığını ve şikayetinden vazgeçmesi için ona "yalvardığını" öğrendim. Dinç, Erika'ya "keşke beni taciz etmek yerine seninle kalsaydı, Luca'ya odaklansa ve onunla zaman geçirseydi" diye yazarak teklifini geri çevirmişti. 4.5 sene boyunca yan yana savaştığımız Erika "Umut'u senin gördüğün gibi görmüyorum. Yıllar boyunca birlikte bu mücadeleyi verdik. Ve bu mücadelenin her anında Luca'nın yanında

oldu. Bana karşı her zaman çok nazik ve ince davrandı” diye yazarak konuşmayı bitirmişti.

Diğer gelişme, Pınar Dinç’in Türkiye’den arkadaşı olan İrem Aydemir’in bir Atina gezisi sırasında kendisini taciz ettiğimi iddia etmesiydi. Söz konusu gezi benim arkadaşlarımla çıktığım bir geziydi. Aydemir benimle birlikte Kıbrıs üzerine master tezi yazmak istiyordu ve benden kendisini Kıbrıslı bir meslektaşım ile tanıştırmamı rica etmişti. Arkadaşlarını ziyaret için aynı tarihlerde Atina’ya geldi. Bizimle 6–7 saat kadar bir zaman geçirdikten sonra arkadaşlarıyla buluşmak üzere bizden ayrıldı. Bu süre zarfında bir kahve molası dışında yalnız kalmadık; birlikte olduğumuz meslektaşlar ilişkimizin profesyonellik dışına çıkmadığına dair tanıklık yaptılar. Aydemir, Pınar Dinç ile ilişkimi biliyordu. İddialarına yönelik somut bir kanıt sunmamıştı. Soruşturmada da “profesyonelce” davranmadığım iddia ediliyordu. Buna itiraz etmedim.

Karar toplantısı 1 Haziran günü yapılmıştı. Aynı gün hastaneye giderek Luca’nın “DNR” (*do not resuscitate*, canlandırılmama) kağıtlarını imzaladım. 1 ay sonra, 5 Temmuz 2018’de Luca öldü.

Üniversitenin verdiği karardan memnun olmayan Pınar Dinç ve İrem Aydemir ilişkili olduğum üç kuruma (LSE, IWM ve CIDOB) email atarak benim “tacizci” olduğumu iddia ettiler ve benimle ilişkilerini kesmelerini talep ettiler. Luca üzerine Ayşe Arman ile yaptığım bir röportajın yayınlanmasını engellemeye çalıştılar. Son olarak ismimi “cinsel taciz” den “yargılanmış ve suçlu bulunmuş” akademisyenlerin olduğu bir veri tabanına ekletmeye çalıştılar. Bunun üzerine kendilerine avukatlarım aracılığıyla bir uyarı mektubu gönderdim ve karalama kampanyasını durdurmaları için fakülteye resmi şikayette bulundum. Pınar Dinç de kendisini email yoluyla tehdit ettiğimi iddia ederek karşı şikayette bulundu.

Söz konusu email, Luca'nın ölümünün hemen ardından bir online kitap sitesinden verdiğim siparişin konfirmasyon email'i idi. Yani kitap faturası. Dinç kanserden ölenler tarafından yazılan anı kitaplarının faturası aracılığıyla kendisini "ölümle tehdit ettiğimi" iddia ediyordu. Olayı araştırdım. İlişkimiz olduğu sırada birlikte sipariş verdiğimiz, bilgisayarımı ortak kullandığımız için "autofill" seçenekleri arasında Dinç'in email adresi de vardı. 4-5 sitede bu email kayıtlıydı; Google sipariş sırasında otomatik olarak bu email'i girmişti. Bu sitelerin ve autofill seçeneklerinin resimlerini çektim. Ayrıca hem siparişi verdiğim kitap sitesi, hem de faturayı kesen banka ile görüştüm. Banka hata yaptığını kabul ederek benden özür diledi (yazışmalar mevcut). Bu yazışmaları fakülteye sundum. Başka bir iddia zaten yoktu.

Fakülte benimle görüşmeden ve soruşturma yürütmeden başvuruları sonuçlandırdı. Dinç'in yaptıkları ifade özgürlüğü çerçevesine giriyordu; benimse daha önce verilen uyarıya uymam tavsiye ediliyordu. Herhangi bir ihlal söz konusu olmadığı için bu kararı da resmi bir email atarak reddettim.

Dinç'in geniş bir çevreyle bu olayı paylaştığını, bu paylaşımlarda özellikle "taciz" terimini kullanarak verilen uyarının "ısrarlı takip"le ilgili olduğunu sakladığını duyuyordum. Dinç aynı zamanda sadece kendi çevremle paylaştığım bazı bilgileri kullanarak yorumlar yapıyordu. Benim feminist akademisyenlerle resim çektirmem, Julie Wark ile birlikte #MeToo üzerine bir kitap yazmam özel bilgilerdi. Bunlardan haberdar olması asıl "ısrarla takip" edenin o olduğunu gösteriyordu (İsveç'teki avukatlarım toplam 50 civarında taciz paylaşımı tespit etmişlerdi). Birkaç hafta kadar önce Lund'da öğrenci olan biri benim üniversiteden "taciz" nedeniyle atıldığımı iddia edince yasal işlem

başlatma kararı aldık ve kendisine ikinci bir uyarı mektubu gönderdik.

Üniversite, bir yeni yapılandırma kararı alarak çalıştığımız merkezi kapattı. Merkez, fiziksel mekan olarak açık kalacaktı ama kadrolu kimseyi çalıştırmayacaktı. Lund ile Luca'nın ölümünden sonra bir ilişkim kalmamıştı. Üniversiteye istifa etmek istediğimi belirttim; tazminatım verildi ve ayrıldım. Son toplantıda dekana hakkımda süren karalama kampanyasını hatırlattım ve durumu açıklayan bir mektup yazmasını istedim. Dekan merkezin kapatılması ve psikolojik durumum nedeniyle işten ayrıldığımı, yaşanan soruşturmanın üniversite açısından 1 Haziran 2018 tarihinde kapandığını, benim bu süreci iyi idare ettiğimi, gerekirse bu konuda kendisiyle görüşülebileceğini bildiren bir destek mektubu yazdı (yazışmalar mevcut). Dostça ayrıldık. Şu an merkezde kadrolu çalışan kimse yok.

Sonuç olarak tarafıma yöneltilen ve sonrasında bir toplumsal linç halini alan taciz iddialarını kabul edebilmem mümkün değildir.

Söz konusu olan “taciz”, “asılma”, “ısrarlı takip” değil, iki yetişkin insan arasında yaşanması son derece normal karşılıklı bir duygusal ilişkidir. Pınar Dinç'in İsveç'e taşınma kararı birlikte yaptığımız bir yeni hayat planıydı, ben de o süreçte ona hem İsveç'e gelmesi aşamasında, hem de İsveç'te kuracağı yeni hayatta elimden geldiğince yardımcı olmaya çalıştım — ki bu duygusal bir ilişkisi olmayan iki dost arasında da yaşanabilecek türden bir yardımlaşmadır. İsveç'e taşındıktan sonraki süreçte ben, Pınar Dinç, Dinç'in kızı, benim oğlum Luca birlikte bir aile gibi olduk. Bütün bunlar gerek fotoğraflar, gerekse aramızdaki yazışmalar ile ispatlanabilir durumda olan, kendisinin de inkar edemeyeceği ve soruşturmada referans verilen somut olgulardır. 2017 yılının sonlarına doğru ilişkimizde sorunlar yaşanmaya başladı. Bunlar her duygusal ilişkide yaşanabilecek türden problemlerdi ve ayrıldık.

Ayrıldıktan sonraki dönemde de duygusal gerilimler olmakla birlikte dostane ilişkimiz bir süre daha devam etti. Onu taciz ettiğimi idda ettiği günlerde arkadaşlığımızın sürdüğüne dair yazışmalar çok açıktır; örneğin ehliyetim olmadığı için arabamı o kullanmaktadır veya birlikte gitmeyi planladığımız bir konferansla ilgili olarak söz konusu üniversiteye aynı odada kalabileceğimizi yazabilmektedir (22 Kasım 2017). Taciz edildiğini iddia eden bir kadının, taciz edildiği döneme ilişkin olarak tacizle suçladığı kişinin arabasını kullanması veya 6 ay sonra yapılacak konferansa dair otelde onunla aynı odada kalabileceğini yazması akla ve mantığa aykırıdır. Bütün bunların kanıtları mevcuttur.

Bunun ötesinde:

Pınar Dinç beni birlikte aldığımız Marie Curie projesinden ayrılmaya zorladığını gizliyor. Beni projeden ayrılmaya zorlayabilmesi “ezen-ezilen” ilişkisinin varsayıldığı gibi olmadığını kanıtıdır.

Pınar Dinç “2,5 senedir beni taciz ediyor” dediği şeyin iki avukat mektubu ve üniversiteye yapılan bir şikayet başvurusu olduğunu açıklamıyor. Başka bir deyişle, yasal hakkımı savunmamı taciz olarak nitelendiriyor.

Pınar Dinç ve İrem Aydemir üç farklı kurumla yazıştıklarını, beni işten attırmaya çalıştıklarını söylemiyor. Luca’yle ilgili röportajların yayınlanmasını durdurmayı bile denediklerini belirtmiyor. Kendilerine avukat aracılığıyla ihtarname gönderilmesinin nedeni budur.

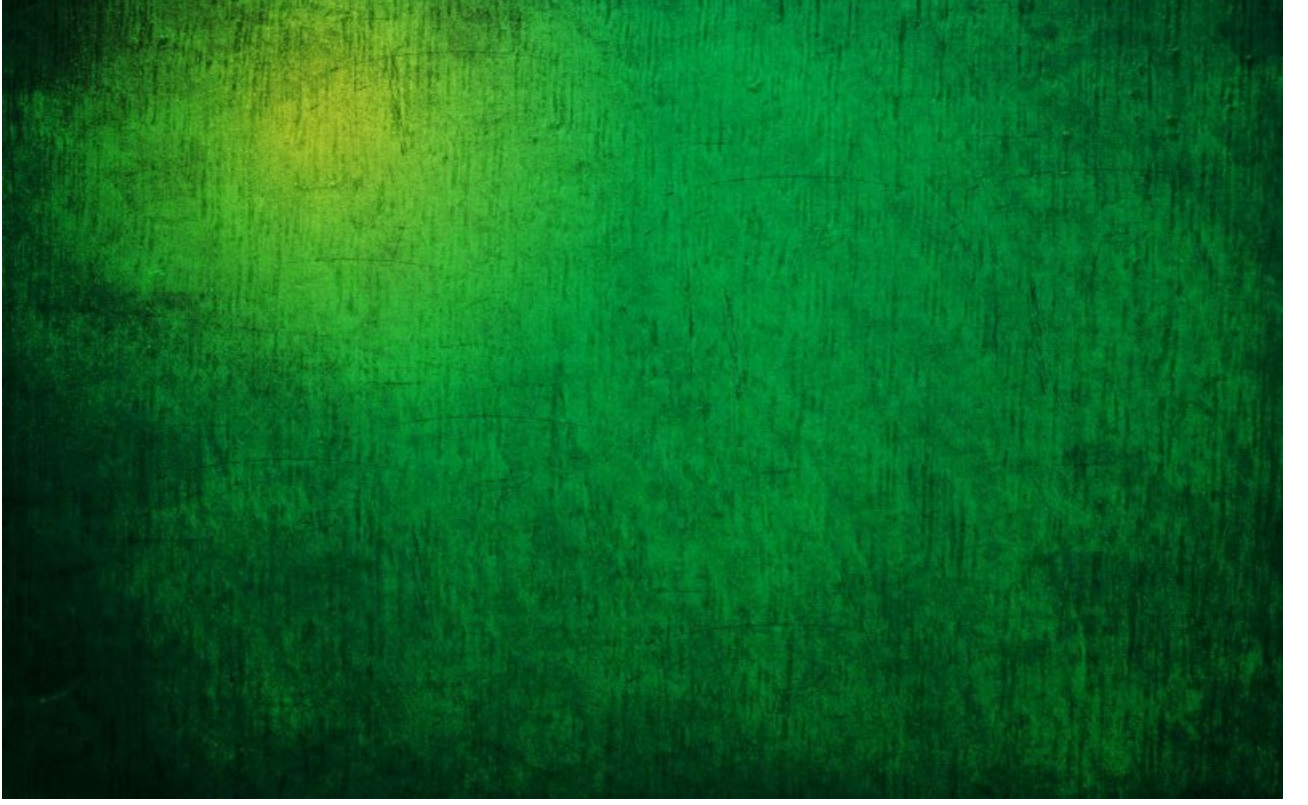
Pınar Dinç, üniversitenin yürüttüğü “psiko-sosyal iş ortamı” araştırmasının idari bir süreç olduğunu söylemiyor. Hakkımda mahkemelere yansımış bir süreç yok; dava yok; karar yok. Soruşturma sonucunu da Ekim 2018’de resmi olarak reddettik.

Pınar Dinç tacizden ne kastettiğini kasıtlı olarak açıklamıyor. Hiçbir delil sunmuyor. Israrlı takipten ne kastettiğini açıklamıyor. Israrlı takip, arama, yazışma gibi somut kanıtlara dayanmak zorunda olduğu halde bunları — varsa — paylaşmıyor. Hukuksal başvurusu olmadığı için de beni sosyal medyada linç ettirme yolunu seçiyor.

Her şey bir yana İsveç gibi toplumsal cinsiyet eşitliğine büyük önem verilen bir ülkede üniversitedeki görevime devam etmiş olmam bile başlı başına bu iddiaların dayanaksız olduğunu göstermektedir.

Tekrar ediyorum. Tarafıma yöneltilen ve sonrasında bir toplumsal linç halini alan tüm taciz iddialarını reddediyorum. Bu açıklamada belirtilen unsurların dayandığı belgeleri İsveç ve Türkiye'deki avukatlarımla paylaştım. Şu an İsveç'te başlamış bir hukuki süreç var. Gerekli değerlendirmeler yapıldıktan sonra Türkiye'de de hukuki süreç başlatılacak.

UMUT ÖZKIRIMLI



By [Umut Özkırmı](#) on [June 5, 2020](#).

[Canonical link](#)

Exported from [Medium](#) on February 8, 2021.